

Fiskeriministeren (Knud Rée): Da finansministeren er optaget af mødet i det andet høje ting, skal jeg tillade mig for det høje landsting at anbefale forslag til lov om midlertidigt løntillæg m. v. til statens tjenestemænd m. fl., således som det er vedtaget af folketinget.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, har finansministeren ført forhandlinger med tjenestemændenes tre centralorganisationer og Danmarks Lærerforening om tjenestemændenes lønordning for tiden efter 1. april dette år. Der blev ved disse forhandlinger opnået enighed mellem organisationerne og finansministeren om lønvilkårene for finansårene 1952—53 og 1953—54, og det foreliggende lovforslag er udarbejdet i nøje overensstemmelse med forhandlingsresultatet.

Hovedbestemmelserne i lovforslaget er dels en forlængelse med visse ændringer af lov nr. 113 af 22. marts 1951 om midlertidigt løntillæg, der udløb den 31. marts d. å., dels indførelse af et nyt særligt løntillæg til imødegåelse af den siden gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1946 stedfundne nivellering til skade for de mellemste og højeste lønningsklasser. Endvidere indeholder lovforslaget regler om automatisk dyrtidsregulering af det til finanslovhonorarerne ydede procenttillæg samt af tjenestemændenes bestillingstillæg.

Lovforslagets § 1 indeholder bestemmelserne om det midlertidige løntillæg. Der har siden 1. januar 1948 været ydet statstjenestemændene et midlertidigt løntillæg, der har haft til formål i et vist omfang at opheve den siden ikrafttrædelsen af tjenestemandsløven af 6. juni 1946 stedfundne forskydning i forholdet mellem den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere i det private erhverv og de for tjenestemandsansatte arbejdere gældende lønninger.

De midlertidige løntillæg har siden 1. april 1950 været fastsat til et beløb svarende til 6 reguleringstillægsportioner à 3 pct., dog mindst 720 kr. og højst 1 500 kr. årlig. Under hensyn til den i det sidste år stedfundne lønudvikling på det private arbejdsmarked — jeg tænker her særligt på de nye 2-årige overenskomster — foreslås der nu en forhøjelse af de hidtil ydede 6 midlertidige portioner med 2 til 8 i finansåret

1952—53 og med yderligere 1 portion til 9 portioner i finansåret 1953—54. Endvidere foreslås de hidtil gældende laveste satser for de midlertidige portioner forhøjet og loftet på 1 500 kr. ophævet, så at procentberegningen også kommer til at gælde de højeste lønninger.

Det midlertidige løntillæg foreslås iøvrigt ydet efter samme regler som hidtil, idet der dog, forsåvidt angår beregningen af tillægget til samlevende ægtefæller, foreslås den ændring, at den lavestlønnede ægtefælle får $\frac{2}{3}$ midlertidigt tillæg i stedet for som hidtil halvt tillæg.

Samtidig foreslås i § 4 det midlertidige tillæg til de i tjenestemandsløvens § 97, stk. 2, omhandlede honorarer og de i valglovens § 103, stk. 2, og § 109 nævnte honorarer til rigsdagens medlemmer forhøjet med 2 portioner à 3 pct. til 15 pct. for finansåret 1952—53 og til 18 pct. for finansåret 1953—54.

I lovforslagets § 2 er det foreslået, at der til imødegåelse af lønnivelleringen for perioden 1. april 1952—31. marts 1954 ydes tjenestemændene et særligt løntillæg, der for finansåret 1952—53 fastsættes som forskellen mellem 4 ordinære reguleringstillægsportioner og et tilsvarende antal portioner beregnet pr. portion som 3 pct. af den pensiongivende lønning.

For finansåret 1953—54 foreslås tillægget fastsat som forskellen mellem 9 ordinære og 9 procentberegnete portioner. Der sker altså i realiteten dette, at et sådant antal af de hidtil normale portioner beregnet efter skalaen i tjenestemandsløven bliver omdannet til procentvise tillæg, som hovedregel svarende til 3 pct. for hver portion. Af praktiske grunde er dette tillæg dog foreslået ydet efter en skala over den pensiongivende lønning med intervaller på 500 kr.

For ugifte tjenestemænd over 30 år vil tillægget blive beregnet pr. portion som forskellen mellem 3 pct. af den pensiongivende lønning og den ordinære reguleringstillægsportion for ikke-forsørgere. Til ugifte tjenestemænd under 30 år tænkes tillægget ydet med $\frac{2}{3}$ af det for forsørgere foreslåede beløb. Af samgifte tjenestemænd får den højestlønnede det særlige tillæg udbetalt med samme satser som forsørgere, medens den lavestlønnede får tillægget beregnet pr.